

OZNANILA

ŽUPNIJE GALICIJA

17. december 2017

NEDELJA	3. ADVENTNA
17.12.	<i>ob 7h za farane</i> <i>ob 8.30 na Pernovem za +Katico Gjuras, obl.</i> <i>ob 10h za +Štefko Krajnc, obl.</i> ob 16.00 BOŽIČNI KONCERT naših cerkvenih zborov
Ponedeljek	Vunibald
18.12.	<i>ob 18h za +Alozijo in Ferdinanda Novak</i>
Torek	Urban
19.12.	<i>ob 18h za +Antona in Ivano Volf, obl.</i>
Sreda	Dominik
20.12.	<i>ob 18h za +Jožeta Fluks, 30. dan</i>
Četrtek	Peter Kanizij
21.12.	<i>ob 8h na Pernovem za r. Štamol, Pečnik in Videnšek</i>
Petek	Frančiška
22.12.	<i>ob 18h za +Jožefo Tepeš, obl.</i>
Sobota	Janez Kancij – kvatre
23.12.	<i>ob 7h za +Vido Lukanc, obl.</i>
NEDELJA	4. ADVENTNA
24.12.	<i>ob 7h za farane</i> <i>ob 8.30 na Pernovem za +Poldeta in Štefko Koštomaj</i> <i>ob 10h za +Štefana, Miha in Martina Tržan</i>

TRETJA ADVENTNA NEDELJA

Bil je človek,
ki ga je poslal Bog;
ime mu je bilo Janez.
Ta je prišel v pričevanje,
da je pričeval o luči,
da bi po njem
vsi vero sprejeli.
Ni bil on luč, ampak naj bi
pričeval o luči.
Rekel je: »Jaz sem glas
vpijočega v puščavi:
Izravnajte Gospodovo pot,
kakor je rekel
prerok Izaija.«

(Jn 1,6–8.23)

Jn 1,6–8.19–28

VIDCI NEVIDNEGA

Večina ljudi ne premišljuje veliko o svojih očeh. Preprosto jih uporablja, bolje rečeno: z njimi vsak dan gleda in opazuje sto in tisoč reči okrog sebe.

Pisatelj Malega princa S. Exupery je povedal besede, ki so jih za njim mnogi ponavljali. Pravi, da je treba gledati s srcem, če hočemo stvari, ljudi in dogodke prav razumeti. Ni zanikal vloge, ki jo imajo oči v našem življenju, saj je tudi sam z njim gledal. Opozoril je le na resnico, da same telesne oči ne vidijo vsega in ne dosežejo bistva; da imajo stvari, ljudje in dogodki neko globljo vsebino in resničnost, do katerih se dokopljemo šele, ko pogledom oči dodamo poglede srca.

So pa ljudje, ki vidijo še več. Recimo Friderik Baraga – o njem so Indijanci, med katerimi je deloval kot misijonar, govorili: »Hodil je, kakor bi videl pred seboj neko skrivnostno luč.« Indijanci te luči niso videli. Baraga jim o njej ni pripovedoval. Toda ko so ga opazovali, kako odločno stopa pred njimi; ko so se spraševali, od kod jemlje moč za tako dolga in naporna potovanja, kako je neustavljiv v svojih načrtih, se jim je porodila misel: Neko luč vidi pred seboj.

Množica ob Jordanu se gnete okrog postavnega, košččenega, z velblodjo kožo ogrnjenega moža. »Ali si ti Kristus, si Elija, si prerok ...« ga sprašujejo. »Nič od tega nisem.« odgovarja. »Sem pa glas vpijočega. Vidim, česar vi ne vidite. Sredi med vami je Nekdo, ki ga ne poznate. Zastrte oči imate, ker imate zastrta srca. Spreobrnite se, odrecite se hudobiji in popačenosti, molite in pokoro delajte, glejte s srcem, pa se vam bodo oči odprle!«

Dejstvo je, da smo tudi mi toliko kristjani, kolikor smo resnično vidci Nevidnega.

Po: F. Cerarju

Marijin »Magnifikat« nas spremlja skozi tretjo adventno nedeljo. Besede, ki so zazvene iz strun njene duše, pojejo hvalnico Bogu:

»Moja duša povelečuje Gospoda in moj duh se raduje v Bogu, mojem Zveličarju!« ... Marija ne zbira časti zase, ampak jo daje tistemu, ki je edini razlog njene veličine – Gospodu! On je tisti, ki dela velike reči v življenju ljudi, ljudi, ki so se mu pripravljene odpreti z vsem srcem ... Pa mi? Smo v vrstah takih ljudi?

»Zakaj ozrl se je na nizkost svoje dekle. Glej, odslej me bodo blagrovale vsi rodovi. Zakaj velike reči mi je storil on, ki je mogočen in je njegovo ime sveto.« ... Kljub vsej ponižnosti in

duhu služenja, ki preveva Marijo, se ona tudi zaveda, čeprav morda še ne povsem jasno, da bo postavljena na najvišje mesto v človeški zgodovini; ne zaradi sebe, ampak zaradi Božje volje, zaradi milosti Božjega materinstva, ki ji je bilo darovano. Bog je namreč tisti, ki povišuje človeka; »lastna hvala pa je cena mala«, kakor lepo pove naš pregovor. Prava ponižnost ni klečeplazenje; ponižen človek se zaveda svoje majhnosti, slabotnosti, grešnosti, hkrati pa se zaveda tudi veličine Božjega otroštva, ki ga dviga nad vsa ostala bitja. Naša prava veličina je le v Bogu, sami po sebi nismo nič!

Marijina hvalnica ni le njen slavospev Bogu in njegovi dobroti, ampak je tudi nenehno spraševanje vesti nam, kristjanom, še posebej tistim, ki želimo biti pravi Jezusovi učenci. Zato je Cerkev to hvalnico uvrstila v vsakodnevno molitev brevirja (v večernice), da bi nas opominjala in bi uravnavala naš pravilni odnos do Boga in do ljudi. Skupaj jo lahko v teh adventnih dneh kot molitev premišljujemo in vzklikamo v hvalo našemu Zveličarju.

OBVESTILA:

* Lani 23. decembra je začela delovati **toplotna črpalka**, ki ogreva župnišče in cerkev. Po koncu letošnje zime bo mogoče narediti obračun, koliko stane ogrevanje za eno zimo; že zdaj pa se vidi, da bo veliko ceneje, kot smo plačevali za kurilno olje in plin, s čimer smo ogrevali do zdaj. – Začetna investicija pa je kar velik zalogaj in dolga še nismo poplačali. Še naprej bomo v ta namen zbirali ob nabirkah prvih nedelj, z darovi ob pogrebih in z osebnimi prispevki. Vsak dar, tudi najmanjši, je zapisan poimensko na posebnem seznamu. Iskrena hvala vsem, ki ste do zdaj darovali. Tudi pri polnočnici bomo nabirko pri darovanju okrog oltarja namenili za zmanjšanje dolga za toplotno črpalko.

* Po novem letu bom, kot je to običaj, hodil po **blagoslovih hiš in družin** – kjer sem bil nazadnje pred dvema letoma: Galicija (brez Podgore), Gorica, Pirešica in Železno.